MASULU CIULU MARCE BY RIL DILLO

יב * וַתְּדַבָּר מְרָיָם וְאַהַרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֹרָוֹת הָאִשֶּׁה הַכְּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח ב כִּי־אָשֶׁה כְשֶׁית לָקָח: וַיֹּאמְרוּ הַרַק אַךְ־בְּמֹשֶׁה דְבֶּר יְהוָה הַלֹא עניו נ בַּם־בָּנוּ דַבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה: וְהָאִישׁ מֹשֶׁה ענִו מְאַד מִכֹּל הָאָדֶם אֲשֵׁר しかけから からの

. האשה הכשית, מגיד 53 שהכל מודים ביפיה, כשם שהכל מודים בשחרותו של כושי. כושית בגימטריא 54: יפת מראה. על אדות האשה, על אדות גירושיה. כי אשה כשית לקח, מה55 ת"ל66, אלא יש לך אשה נאה ביפיה ואינה נאה במעשיה, במעשיה ולא ביפיה אבל זאת נאה בכל. האשה הכשית, על 57 שם נויה נקראת כושית, כאדם הקורא את בנו נאה כושי כדי שלא תשלוט בו עין רעה.

כל חלי - דבר שכל החלאים חלוין בו חו העין עין רעה: עבד מה דעבד - יודע היה ללחום על הקברות ולהבין על כל קבר וקבר באיזו מיתה מת אם מת בומט אם בעין רעה":

ה' ממך כל חולי אמר רב זו עין רב 'למעמיה דרב סליק לבי קברי עבד מאי

דעבר אמר תשעין ותשעה בעיו רעה ואחר

De 162

"והסיד דנרים

(311) KA13N KED 145

ם א' הוא הַשְּׁבִיעִי (ו) רא' הוא הַמַּפְּטִיר לֹא יִקְרָאוּ הַשַּׁנִי (כא) בְּשְׁמוֹ מִשׁוּם עַיִן הָרֶע (מהרי"לו: קנא סעיל לי

פב כג וַיְדַבֵּר יְהוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: דַבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּגְיו לַאמֹר כְּה

כד תְבָּרַכִּוּ אֶת־בְּבֵי יִשְּׁרָאֵל אָמָוֹר לָהֶם: וְבָּרֶכְדֶּ, יְהֹוֶה כה כו וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאַר יְהוֶהוּ פָּבָיוֹ אֵלֶיךָ וְיִחְבֶּּךָ: כז יְהְנָהוּ פָּבָיוֹ אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְדֶ שְּׁלְוֹם: וְשָּׁמִרּ אֶת־שְׁמִר עַל־

ז א בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל וַאֲנֶי אֲבָרַכֵּם: וַיְהָי בְּיוֹם בַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אָת־הַמִּשְׁבָּן וַיִּמְשַּׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כְּל־כֵּלֶיוּ וְאֶת־הַמִּוֹבֵּח

וְאֶת־כָּל־כַּלֵיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדָּשׁ אֹתָם: פרים (שוא

והן יברכך ה' וישמרך ... ויהי ביום כלות משה, מה כתיב למעלה מן הענין. ברכת כהנים, יברכך ה', אמר ר' יהושע דסכנין למה הדבר דומה למלף שקידש את בתו ועשה לה קירושין גדולים ושלטה בהם עין רעה, (עבר) ועמד] המלך להשיא את בתו. מה עשה, נתן לה קמיע, אמר לה יהי הקמיע הזה עליך כדי שלא ישלוט כך עין רעה עוד, כך כשבא הקב"ה ליתן תורה לישראל בסיני עשה להם פומבה גדולה. כמה שכתכ (שמות כ, יח) וכל העם רואים את הקולות, ולא היו אלא קידושין. כמה שנאמר (שם יט, י) לך אל העם וקרשתם, ושלטה בהם עין

הרעה ונשתכרו הלוחות, כמ"ש (שם לב, יט) וישבר אותם תחת ההר, לא עשה, אלא כיון שבאו ועשו את המשכן נתן להם הקב"ה את הברכות תחלה, כדי שלא תשלוט בהם עין רעה, לפיכך כתב תחילה יברכך ה׳ ואחר כך ויהי ביום.

פסיקתא נינתי פה (5) וישב אברהם אל נערין וגוי, ויצחק היכן הוא ר' ברכיה כשם רבנין שלחו אצל שם ללמוד ממנו תורה, משל לאשה שנתעשרה מפלכה אמרה הואיל ומן הפלך הזה התעשרתי עוד אינו זז מתחת ידי לעולם. כך אמר אברהם כל שבא לידו אינו אלא בשביל שעסקתי בתורה ובמצות לפיכך אינו רוצה שתזוז מזרעי לעולם, רח"א שלחו בלילה מפני העין (הרע שלא ישלום בו) שמשעה שעלו

חנניה מישאל ועזריה מכבשן האש עוד לא הוזכרו, ולאיכן הלכו כו׳ ריבח״א מתו בעין. עצרפ בקקה אמר יעקב לבניו אתם הבירים ונאים אל תכנסו

בשער אחד ואל תעמדו במקום אחד שלא יהיה בכם

א"ל יעקב לבניו בבקשה מכם היו מצניינין את א"ל יעקב לבניו בבקשוו נוכם עצמכן שאין קשה מעין הרע, אף ירושלים לא חרבוה עצמכן שאין קשה מעין הרע, אף ירושלים לא חרבוה שבכם מנמעא שלף

(re) ies (ינו) , בוֹלָים לַלַּרוֹנו ב׳ אַנִים זָה אָנוֹר זָה, וְנַבֵּבּן אַנוֹר נַיִאָר נְאַבּן עַנִּיוֹר מַנִּייִם אַלָּא (ימ) בַּאָבִיל (ט) צַיִּוֹר נָה, וְנַבְּעוּ (כ) וַאַפּּלְּנּ

(6)

(11)

בדרך ארץ

ר (יח) יכולים לקרות וכר׳. פררש, מן הדין אין שום חושש אָסוּר, ויון וְעַל פַּן אָם קָרָאוּהוּ וּכְבֶּר עָלָה, לֹא יַרד, אַך לְכַתְּחַלָּה אֵין מַנִּיחִים לְקְרוֹת מִשׁוּם צֵין הָרֶע: (יש) בִּשְׁבִיל עֵין הָרֶע. וְאֵין נְפְּקָא מִבָּה בֵּין אַחִים מְן הָאָב (יח) אוֹ מִן הָאַם, וַאֲפָּלוּ אוֹמְרִים שֶׁאֵין מַקְפִּירִים עַל עַיַן הָרֶע. וְיֵשׁ שָׁמַּוְמִירִין אֲפִּלּרּ אָב עִם בֶּּן בְּנוֹ מִשׁוּם עֵינָא בִּישָׁא, וים) וּבִמְקוֹם הַצֹּרֶךְ יַשׁ

לְהַתִּיר עִם בֶּן בְּנוֹ: (כ) וַאֲפָלוּ אָם אֶחָד וְכוּי. רוֹצֶה לוֹמֵר, אַף שֶׁמַּפְסִיקִין בְּקַרִּישׁ בִּינְתַיִם מִכָּל מָקוֹם מִקְרֵי זֶה אַחַר זֶה, כֵּיוָן דְאַין מַבְּסִיק אַחַר בֵּינְתַיִם. וְדְוָקָא בְּשַׁבָּת שָּׁאֵין מוֹצִיאִין סַפֶּר תּוֹרָה אַחָרֶת לְמַבְּטִיר, וכ) אֲבָל אָם מוֹצִיאִין סַפֶּר תּוֹרָה אַחֶנֶרת מָתָּר, וְכֵן אִם הַמַּפְּטִיר אַיגוֹ בַּר מִצְוָה אַדִין מְתָּר:

Note 4 616 (306)

גוהגין בשעת הזכרות נשמות שמי שיש לו אכ ואם בחיים הוא

יוצא מבית הכנסת, משום עין הרע.

ספר שעני המנהלים

ולא יפחתו לו מארבעה: היכי מתקני רבנן מידי דאתי בה לידי סכנה והתניא לא יאכל אדם תרי ולא ישתה תרי ולא יקנח תרי ולא יעשה צרכיו תרי אמר רב נהמן אמר קרא *סלילם שמורים "ליל המשומר ובא מן המויקין רבא אמר כום של ברכה מצמרף למובה ואינו מצמרף לרעה רבינא אמר ארבעה כסי תקינו רבגן דרך חירות כל חר וחר

מצוה באפי נפשה הוא במערכא לא קפדי אזוגי רב דימי מנהרדעא קפיד אפילו ארושמא דחביתא הוה עובדא ופקע חביתא כללא דמילתא כל דקפיד קפדי בהדיה ודלא קפיד לא קפדי בהדיה ומיהו *למיחש מיבעי

שתי נססתים (ין ין

כל דקפיד. יותר מדחי קפדי בהדיה השדים להזיקו ודלא קפיד' כ"כ לא קפדי בהדיה להזיקו ומיהו למיחש מיבעי אפילו מאן דלא קפיד דלא קפדיכן בהדיה דאי חימא דלא קפדי בהדיה כלל א"כ זוגות למה כזכרו בנמרא כך היה להם לחכמים לומר לא יוהר חדם בזוגות דלח לקפדו בהדיה: (108)187

וַתַּרֶא הָאשָה כִּי טוֹב הָצִץ לְמַאֲכָׁל וְכִי תַאֲנָה־הָוּא לָצֵינִים וְנֶחְמֶד הָצֵץ לְהַשְּּכִּיל וַתִּקֵח מִפְּרְיֻוֹ ותאכל נעשו בם לאישה עשה ניאכל:

פרצת בראדות

(23)

וַיָּרָא הָעָּׁם כִּי־בֹשֵׁשׁ מֹשֵׁה לְרֶדֶת מִן־הָהֵר וַיִּקְהַׁל הָעָׁם עִלּי אַהַרֹן וַיֹּאמְרָוּ אֵלְיוֹ קָוּם ּ עֲשֵׁה ּלֶנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָבַּינוּ כִּי־ זָהוּ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְלִים לְא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לְוֹ:

863 K T, U34

וישלח אתם משה יו ָּלֶתָּוּר אֶת־אֶנֶרץ כְּגֵעַן וַיְּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלָוּ זֶה בַּבֶּנֶב וַעֲלִיתֶם אֶת־הָּהָר: וראַיָתֶם אַת־הָאָרֶץ מה־תַוֹא וְאֶת־הָעָם הַיַּשֶׁב עְלֵיהָ הָחָוֹלְק הוא יה בַּרָפַּה הַמְצֵעט הָוא אָם־רֶב: 6120 जीत

[טז] רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר: עַיִן הָרָע, וְיֵצֶר הָרָע, וְשִׁנְאַת הַבְּּרִיּוֹת מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם. אלות אלות פיב

ויחיה אמרו ליה ימית זן עצמו מה יעביד איניש וימות יחיה את עצמו

(23)

ימית את עלמו ישפיל את עלמו: יחיה את עלמו - יגבה את עלמו ומתוך כך יתנו בו הבריות עין רעה ויקנאו בו וימות ולימדוך חכמים שאדם הרולה שיחיה ישפיל את עלמו וירחמו עליו הבריות ויחיה שנים הרבה ומגאוה ימנע את עלמו שלא יקלרו ימיו וימות בלא ננתו:

ואמר ריב"ל אין נותנין כום של ברכה

לברך אלא לפוב עין שנאמר "פוב עין הוא "פני יבורך כי נתן מלחמי לדל אל תיקרי יבורך

עופות מכירין בצהי העיך שנאמר "כי חנם שם 6

אמר להן מה יעביד איניש

אלא יכרך ואמר ד' יהושע כן לוי מנין שאפי׳

מזורה הרשת בעיני כל בעל כנף

(アヒ) は

(かつかいのいか

> 1 UN (14)

ורבנן אמרי זרע אגשים זרע שמובלע בין אנשים כי אתא רב דימי אמר לא ארוך ולא גוץ (6) ולא קמן ולא אלם ולא צדור ולא גידור ולא חכם ולא מפש:

(26)

(18)

3 M. ALCIU (JA)

כָני מִי שְׁיֵשׁ בְּיָדוֹ שְׁלִשָּׁה דְבָרִים הַלְּלוּ – מְפַלְמִידְיוּ שָׁל אַבְרָהָם עָבִינוּן וּשְׁלְשָׁה דְבָרִים אַחָרים – מְפּלְּמִידְיוּ שָׁרָ בִּלְצָם הָרָשָׁע. צוּן טוֹבָה, וְרוּם נְמוּכָה, וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה – הְפַלְמִידָיוּ על אַרְרָהָם אָבִינוּ. עַיִן רְעָה, ורום וְכוֹהָה, וְנְסֶשׁ רְחֶבֶה – מפּלְמִידֵיר שׁלּ בּלְעָם

אשנות אנות פהן

שלש המידות הללו הן כנגד הקנאה והחאוה והכבור, אשר – לפי דברי רבי אליעזר הקפר — מוציאים את האדם מן העולם (לעיל פרק ד' משנה כ"א), שכן מי שיש לו עין טובה הוא שמח בחלקה ואין לו קנאהו ובעל רוח נחוכה אינו מבקש כבודו וכעל נפש שפלה אין התאוה הגופנית יכולה להשתלט עליו

(OC) X3'DO

(20)

(21)

לפי האמת כח הראות חוא כח הנפשי נכדל [מגשמי] יותר מכל ישאר החושים, וככר הכיאו ראיות כרורות על וה איך כח העין: הוא כח נכדל, שאם לא כן לא היה רואה בעין שהוא קטן הגשמיים הגדולים, רק בוודאי מקבל כח הראות את המראה נכדל מן הגשם, ועוד האריכו בזה, ווה ראיה כי כח הראות הוא כח נכדל, ועוד ראיה מן הכחוב כי כח הראות הוא כח נכדל קרוב אל השכל, כי משתתף השכל עם הראות כלשון "ראה", שכשם שיכא לשון ראה על העין, כך יבא לשון ראח על חשכל, כמו רואה אני, את דכרי סלוני, וכתיב (קחלח א, טו) "ולבי ראח", וכווח מוכח כי כח הראות הוא כח נכדל.

いいいままいいかい

לעב הַמְטַפַּר שֶׁבַח אָדָם בְּחָרְמָה אוֹ עשֶׁר אוֹ בִּנִים וְכַיּוֹצֵא, חַיֶּיב לְבְּרְכוֹ שֶׁלֹא יִשְׁלֹט בּוֹ עַיִן הָרָע, וְאָם נוֹחֵן עַיִן הָרָע בַּחְבֵרוֹ, בֵּן יַּנְתוֹ בּוֹ, מִלְבַר עָנְשׁוֹ יַצְלֶה בָּאְשׁוֹ. התיצא ציפור שמור

דף פג ע"א מה דכתיב עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי. פיי האי עוללה מלשון עלילות דברים וה"ק

עיני העלילה לעצמו בעין רעה יותר מכל בנות עירי, שאני בעצמי שמתי בי עין רעה מרוב מובה שהייתי רואה לעצמי יותר ממה שהכניסו בי עין רעה כל בנות עירי, ועין רעה שבי שלמה בי ולקיתי וחסרתי כל אותה המובה, שהרי מאלף ילדים שהיינו לומדי תורה וחכמה לא נשארנו כי אם שנים:

حراق ر رو (المريز راموا

שמובלע בין מנשים רב דימי מפרש לה לא ארוך ולא גון וכו': פלם . פי׳ עב: "למור. רו"ם בלע"ו: גימור. שהוא לבן יותר מדאי: ולא מכם. יותר מדאי שלא יהיה תימה בעיני הבריות ומתוך שנדברין בו שולמת בו עין הרע:

(30)

י אַלּ־תִּלְּהַם אֶת־לֶחָם לע עיון וְאַל־הָתִאוֹ לְמִמְטַעמרניו אַנּין וְאַל־הָתִאוֹ לְמַטְעמרניו

(ו) אל תלחם, גם בזה בא דרך משל, שאמר שלא יאכל לחם של רע עין, וגם למטעמים שלו לא יתאו: (ז-ח) כי כמו שער בנפשו בן הוא, שכבר בארו הטבעיים שניצוצות רעות יוצאים מעין הרע, ששרשם מפחיתת הנפש המביט ברעת עינו, והם כזיקי מות על הדבר המובט, וכבר הזכירו שבעל עין הרע הביט בקביעות על פת לחם ונמצא בו מות ומשכלת. してのちょうしい

י יאמר אַחַד־יִּצְשָׁר פְּסוּקִים הַפַּּחְתִילִים בְּנוּן וּמְסַיְמִים בְּנוּן, וְהַן קְּסֻבֶּּלִים לְהַנָּצֵל מֵעַיִן הָרָע וּמְבַּשׁוּף. וּמָצָאחִי בְּסֵפֶר כְּתִיכַת־יִד עַל קַלָף יָשָׁן מְשׁוּם רַבֵּנוּ יְהוּדָא חָסִיד, שֶׁהַקּוֹרֵא אוֹתָם מַבְּרִיחַ שָּׁטָן מְמֶנּרּ, וְלָכֵן אֵין בְּתוֹכֶן סָמֶ״ךְּ.

נָגַע צָרַעַתְּ כִּי תִּהְנֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכּהָן: נַחְנוּ נַעֲבֹר חַלוּצִים לפְנֵי יָנָ אָרֶץ כְּנָעַן, וְאָתָּנוּ אֲחַזַּת נַחַלְתֵנוּ מֵעֵכֶּר לַיַּרְדֵּן: נָבִיא מִקּרְבְּךְ מֵאַטֶּיףְ כָּמוֹנִי יָקִים לְךְּ וְנַ אֱלֹהֶיךְ אֵלְיוּ חִשְׁמָעוּן: נָהָר פִּלָבָיוּ יְשַׁמְחוּ עִיר אָלהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עְלִיוֹן: נָגֶר אֲכוֹתָם עָשָה פֶלֶא כְּאֶרֶץ מִצְרֵיִם שְׂדֵה צֹעַן: נָחִיתָ כצאן עַמֶּךְ בְּיַר מֹשֶׁה וְאַהָרֹן: נַסְתִּי מִשְׁבָּכִי מֹר אֲהָלִים וְקַנָּמוֹן: גַר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בָטֶן: נפֶת תִּשׂפְנָה שִׁפְתוֹתֵיִהְ כֵּלָה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחֵת לְשׁוֹנֵהְ וְרִיחַ שֵׁלְמֹתֵיִּהְ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: נַדר מְתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶבֶץ כַשְׁוִים צֵאוּ וְהְיוּ כְּעַתוּדִים לפְנֵי צֹאן: נשְׁקֵי קָשֶׁח מַיְמִינִים וּמַשְׁמְאלִים בָּאֲבָנִים וּבַחִצִּים בַּקְשָׁת מָאַחֵי שָׁאוּל מְבִּנְיָמִין:

יָהֵי רְצוֹן מֶלְפָנֶיף יהוה אֱלֹהֵינוּ בַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁתִּחְמֵלֵא בחקים עַלִינוּ וְחַצִּילֵנוּ לָנוּ וּלְכָל קְנֵי־בֵיחֵנוּ וּלְכָל יִשְרְאַל מִעֵיוּן הָרָע וּמְבֶּל מִינֵי בְּשׁוּף, וְחַבְרִיחַ הַיֵּצֶר הָרָע וְהַשְּׁטֶן מִמְּנוּוּ. וֹרָאָם שֶׁפֶּרֵשְׁתְּ כְנָפֶיךְ עַל אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר וְהַצֵּלְתָּם מְעִינָא בישא דְּבְלְעָם הָרָשָׁע, בֵּן תִּקְרשׁ כְּנָפֶיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךְ הָרַבִּים. וְנְהְיֶה מְכַפִּים בְּמִרְפֶח וְהַנְהַנָּה בְּשְׁמוֹתֵיךְ הַקְרוֹשִׁים, אָמֵן נֵצֵח :סָלָה וָעֶר